

Politika - ekonomika - nemovitosti: zítra je možné cokoli

Author: SF / pb | Published: 23.04.2010

“My samozřejmě dokážeme určit vítěze voleb. Ale nevíme, jaké toto vítězství bude, jaký se po volbách vytvoří prostor pro sestavení funkční vlády. Navíc máme co do činění s novým fenoménem: politickou scénou může opustit její tradiční účastník, KDU-ČSL, na druhé straně přicházejí nové politické subjekty. Velkou neznámou je strana Věci veřejné. To je typická protestní strana, která staví na kritice stávající a předchozích vlád, jaký bude ale její pozitivní program těžko odhadovat. Proto musím říci: možné je cokoli!“ - takto prognózuje další politický vývoj v Česku Petr Just. Slova politologa z pražské Metropolitní univerzity byla určena účastníkům diskusní snídaň Stavebního fóra, která se - pod názvem titulem [Aktuálně z trhu aneb opatrného optimismu není nikdy dost](#) - pokusila alespoň částečně zmapovat budoucnost české ekonomiky a jejího realitního trhu. Pro ten je podle Pavla Kohouta ze společnosti Partners do značné míry určujícím faktorem stav globální světové ekonomiky - a ten je zase predestinován především současnou úvěrovou krizí, která je reakcí na úvěrovou bublinu předchozích let. Ta do značné míry souvisí s tzv. řeckým problémem. „V Unii probíhá divergence. Zatím jen málo států - třeba Německo a Finsko - s eurem dokáže žít, zatímco pro ostatní je příliš 'tvrdé'. Stav státních financí zemí jako je Řecko, ale i Irsko, Portugalsko či Španělsko, je neřešitelným problémem. Třeba proto, že z eurozóny nelze vystoupit, či proto, že nemohou své měny devalvovat,“ konstatoval P. Kohout a na téma ekonomických zítřků dodal: „Lze očekávat cokoli!“ Analytik České spořitelny David Navrátil ovšem v těchto souvislostech poukázal na historické zkušenosti: „Po přehnaném růstu zadlužení standardně přichází krize bankovní, po ní krize hospodářská a nakonec fiskální.“ Podle něj státy, resp. vlády mohou na poslední „krizovou“ fázi reagovat víceméně jen dvěma způsoby: zvýšením rozpočtových příjmů, tedy zvýšením daní, či snížením výdajů. „Vždy se jedná o kombinaci těchto dvou cest. V minulosti ovšem preferování té prvně zmíněné pokaždé vedlo k dlouhodobě zpomalenému hospodářskému růstu.“ Dnes navíc léčba státních financí přes zvyšování daní naráží na demografický vývoj. Světová populace od Evropy, přes Ameriku až po Asii včetně Číny stárne. „Podíl takzvaných spořivců, tedy pracujících mezi 35 - 55 lety, se snižuje ve prospěch rentiérů, tedy důchodců,“ konstatoval na setkání SF D. Navrátil. Ten v souvislosti s aktuální situací v Česku, která přinejmenším relativně není jinak katastrofická, poukázal i na ošidnost některých statistik a porovnávání. Tak například z hlediska relace státního dluhu k HDP je ČR téměř unijním premiantem a naopak třeba Maďarsko doslova „propadlíkem“. „Takzvaný strukturální deficit - tedy schodek očištěný od vlivů hospodářského cyklu - ovšem má ČR vyšší,“ tvrdí analytik ČS.

A jak se v záplavě často rozporuplných a nejednoznačných ekonomických informací a statistik vyzná volič? „Bude vybírat spíše podle forem, v jakých mu budou sdělovány. Bude volit více na základě marketingu než skutečného obsahu programu jednotlivých stran,“ tvrdí P. Just.

23.04.2010 09:01, SF / pb